

Ο νεομάρτυρας Νικόλαος ο παντοπώλης

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Πολλοί έφηβοι μαρτύρησαν για την πίστη του Χριστού. Πολλοί έφηβοι βασανίστηκαν προκειμένου να αλλαξοπιστήσουν. Πολλοί έφηβοι έγιναν άγιοι, γιατί αντιστάθηκαν στους πειρασμούς που τους έβαζαν οι Μουσουλμάνοι και δεν λύγισαν μπροστά στη θέα των βασανιστηρίων. Ένας από αυτούς είναι και ο άγιος νεομάρτυρας **Νικόλαος ο Παντοπώλης**. Η ιστορία του αγίου μαθεύτηκε χάρη στο Γάλλο πρέσβη της Κωνσταντινούπολης, στα μέσα του 17^{ου} αιώνα, ο οποίος συγκινημένος από το θάρρος και τη γενναιότητα του παλικάριού δε δίστασε να καταγράψει και να διαδώσει το βίο του.

Ήταν το έτος 1672 όταν ο δεκαπεντάχρονος τότε Νικόλας μετακόμισε με την οικογένειά του από το Καρπενήσι στην Κωνσταντινούπολη, η οποία θεωρούνταν εκείνη την περίοδο το μεγαλύτερο εμπορικό κέντρο, αναζητώντας μια καλύτερη ζωή. Έτσι λοιπόν, άνοιξαν ένα παντοπωλείο. Ο Νικόλας με προθυμία βοηθούσε στο μαγαζί του πατέρα του. Ήταν ένας έξυπνος και μορφωμένος νέος. Στο Καρπενήσι είχε δείξει την έφεση του στα γράμματα και στο σχολείο ξεχώριζε μεταξύ των συμμαθητών του. Όμως τώρα, αφού η οικογένειά του είχε αποφασίσει να εγκατασταθεί στην Κωνσταντινούπολη, θα έπρεπε να μάθει να γράφει και να διαβάζει καλά και τα τούρκικα. Έτσι λοιπόν ο πατέρας του τον έστειλε για λίγες

μαγαζί, σε ένα κουρείο, όπου δούλευε ένας γάλλος γράμματος, διότι γνώσετο καλά την τούρκικη γλώσσα και γραφή.

Η πρόοδος του Νικόλα φάνηκε πολύ γρήγορα.

Μετά από λίγο καιρό μπορούσε να διαβάζει αλάνθαστα τα τούρκικα αναγνώσματα. Ο δάσκαλός του όμως, ο Τούρκος κουρέας, βλέποντας την εξυπνάδα του νεαρού στεναχωριόταν που ένα τόσο προικισμένο παιδί ήταν αφιερωμένο στη χριστιανική και όχι στη μουσουλμανική πίστη. Έτσι κατέστρωσε ένα πονηρό σχέδιο.

Μια μέρα κάλεσε στο κουρείο πολλούς Τούρκους, δήθεν για να τους δείξει πόσο καλά διαβάζει ο Νικόλαος. Έδωσε στο ελληνόπουλο ένα κομμάτι χαρτί και του ζήτησε να το διαβάσει μπροστά σε όλους. Ο νεαρός, ανυποψίαστος και συνηθισμένος να διαβάζει ό,τι του ζητούσε ο δάσκαλός του, άρχισε την ανάγνωση. Όμως, όταν τελείωσε, μια δυσάρεστη έκπληξη τον περίμενε. «Διάβασες το σαλαβάτι, την ομολογία πίστεως των μουσουλμάνων», του είπε χαιρέκακα ένας Αγαρηνός που παρευρισκόταν στο κουρείο. «Τώρα έγινες και συ Τούρκος, σαν εμάς». Για λίγο σάστισε ο δεκαπεντάχρονος. Όμως γρήγορα ξαναβρήκε την ψυχραιμία του και απάντησε ήρεμα: «Χριστιανός είμαι. Όχι μουσουλμάνος».

Εξαγριωμένοι οι Τούρκοι τον οδήγησαν στον κριτή τους. «Αυτός εδώ διάβασε την ομολογία της πίστης μας και τώρα μας λέει ότι παραμένει χριστιανός. Κοροϊδεύει την πίστη μας!

» τον κατηγορήσαν. Ο κριτής, αφού τους άκουσε, απευθύνθηκε στο νεαρό ελληνόπουλο προσπαθώντας να το καλοπιάσει: «Αφού, Νικόλαε, διάβασες το σαλαβάτι, πρέπει να γίνεις Τούρκος. Και εγώ μάλιστα θα σου δώσω μετά ό,τι αξίωμα θέλεις. Θα σε κάνω πλούσιο και θα δοξαστείς σε όλα τα βασίλεια». Όμως ο Νικόλαος δεν ξεγελιέται. Του έρχεται στο μυαλό το Καρπενήσι, τα αναγνώσματα του Ευαγγελίου, η ζωή του Χριστού όπως τους την είχε μάθει ο ιερέας του χωριού. Τόσα βασανιστήρια δεν είχε υπομείνει και ο Χριστός; Ε, λοιπόν ήταν διατεθειμένος κι αυτός να βασανιστεί για τον Χριστό. Κοίταξε τον κριτή αποφασιστικά και του είπε: «Εγώ είμαι Χριστιανός και τον Χριστό μου πιστεύω ως Θεό αληθινό. Οι τιμές και τα αξιώματα που μου υπόσχεσαι δε μου χρειάζονται. Εγώ τον Χριστό μου δεν τον αρνούμαι. Στο Χριστό πιστεύω και για το όνομά Του θα φτάσω ως το θάνατο. Τούρκος δεν γίνομαι».

Εξηνταπέντε μέρες έμεινε στο κελί ο Νικόλαος εξαιτίας αυτής του της απάντησης. Εξηνταπέντε μέρες με ελάχιστο ψωμί και νερό. Εξηνταπέντε μέρες προσευχόταν στο Θεό να του δώσει δύναμη για τα βασανιστήρια που θα ακολουθούσαν. Όταν πέρασαν αυτές οι μέρες, τον ξαναρώτησαν αν ήταν έτοιμος να γίνει επιτέλους μουσουλμάνος. «Όσα βασανιστήρια κι αν μου κάνετε, εγώ τον Χριστό μου δεν τον αρνούμαι», έλαβαν τη θαρραλέα απάντηση του Νικολάου.

Οι Τούρκοι θύμωσαν ακόμα περισσότερο βλέποντας ότι η επιμονή του εφήβου δεν ελαττώνεται. Με όπλο τους τον θυμό αυτό αλλά και το μαστίγιο συνέχιζαν να βασανίζουν το παλικάρι. Όμως τίποτα δεν θα άλλαζε τη γνώμη του νεαρού. Τον οδήγησαν και τρίτη φορά στον κριτή, ο οποίος προσπάθησε να κολακέψει τον Νικόλα: «Έλα στην πίστη μας και θα δεις το μεγαλείο της και την ωφέλειά της. Είσαι ακόμα ανήλικος, γι' αυτό δεν μπορείς ακόμα να την καταλάβεις. Έλα και θα δεις». Όμως ο Νικόλας επαναλαμβάνει για τρίτη φορά: «Είμαι Χριστιανός και Χριστιανός θέλω να πεθάνω. Γιατί καθυστερείτε; Αυτή τη χάρη μόνο σας ζητώ, να μου δώσετε όσο γίνεται γρηγορότερα τον θάνατο».

Ο κριτής δεν είχε άλλη επιλογή. Με τίποτα δεν θα μπορούσε να μεταπείσει τον νεαρό. Διέταξε αμέσως τον αποκεφαλισμό του.

Το πρόσωπο του εφήβου λάμπει από χαρά. Σε λίγο θα συναντήσει τον Χριστό και Κύριό του. Με το που φτάνει στον τόπο του μαρτυρίου, ο Νικόλαος πρόθυμα γονατίζει και τεντώνει τον λαιμό του για να κάνει το έργο του δημίου ευκολότερο. Το τσεκούρι πέφτει απότομα. Η ψυχή του νέου φτερουγίζει για να ενωθεί με τον Κύριο. Ήταν 23 Σεπτεμβρίου εκείνη τη μέρα του μαρτυρικού θανάτου του αγίου. Και από τότε κάθε χρόνο, στις **23 Σεπτεμβρίου** η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη αυτού του δεκαπεντάχρονου νεομάρτυρα, του αγίου Νικολάου του Παντοπώλη από το Καρπενήσι.

Α.Η.Σ.